

Hội n t ng gi d ng tu sĩ Phật giáo đi kh t th c, xin ăn, kéo theo đó là các d ch v mē t n, bán bũa chú, xin xăm bói qu h n nay t p trung i các đ n, chùa,... trong d p l h i, ngày r m đ xin t n b th c a khách hành h ng đã tr thành m t v n n n nh c nh i, gây t n th ng đ i v i nh ng ng i xu t gia chân chính - xu t phát b i nh ng lý t ng cao đ p!

Ng i gi s làm ăn tr c chùa d p Xuân Đình D u (nh: Vũ Giang)

Tâm tình c a "ng i trong cu c"

Có dịp đi ra đường tôi đều gặp y theo truyền thống họ phải Khất sĩ và nhiều lần đi bộ ngang qua những con đường mà ngày nào cũng xuất hiện những người giã s khổ t th, tôi lài "đón nhận" ánh mắt dè chừng, thìu thìu n c m c a m i ng i chung quanh (nh chính mình là ng i đang ăn xin và s làm phiền đến họ).

Ph n l n nh ng ng i dân ch a hi u nh u v o Ph t hay ch a có dịp đi chùa đ hi u bi t đúng v ng i xu t gia, thì ng i gi s s vô tình t o nên cho s đông nh ng khái ni m không t t v ng i tu. T t nhiên, không th trách ng i dân b i thông qua nh ng hình nh mà h b t g p th ng ngày t nh ng ng i gi đ ng "đ u tròn áo vuông" đ xin ti n, bán nhang, xem bói toán,... trên nh ng cung đường hay t i các đình đ n, ch búa.

Có l n tôi h ng đ n m t nhóm Ph t t tr đi chùa l Ph t vào ngày r m đ u năm, nh ng khi b c vào g n t i c ng đã th y m t nhóm "nhà s" đ p y gi ng mình đ ng xin ti n. Khi y tôi v i nhanh chân b c vào trong s ng ng ng ng, e dè và ch t th y th ng kính vô cùng chi c y c a Ph t mà mình đang m c trên ng i, trong đó còn có s t n th ng t đáy lòng khi nghĩ v nh ng ng i m n y Ph t đ làm x u hình nh ng i tu ngoài kia.

Đi vào bên trong chùa l Ph t xong, tôi b c ra sân tr c đ đ ng ch m i ng i ra v thì có hai m con đi ngang qua, đ a bé vô tình ch tay vào tôi r i kêu m cho ti n ông s , th y th ng i m v i l y ít ti n l ra và đ a cho tôi nh m t s b thí theo l i yêu c u c a đ a con.

Khi y, tôi c m th y áy náy vô cùng nh ng cũng k p nh nhàng t ch i, h ng đ n v đó là nên đem vào chùa đ b thùng công đ c. T t nhiên, tôi bi t trong tâm th c c a đ a bé lúc này đang hình dung tôi nh nh ng ng i gi s đ p y ăn xin phía tr c c ng mà bé th ng đ c m h ng đ n cho ti n khi có dịp đi chùa.

Nội lòng Tăng Ni tr

Trò chuy n v i các th y, các s cô tr có cùng chung n i u t v v n đ này thì bi t, các v y, m i ng i m t câu chuy n cũng "d khóc đ c i" nh tôi, nh ng đáng đ suy ng m trên b c đ ng tu h c th ng ngày đ i s t ng tác gi a mình v i xã h i hi n nay.

Như thầy Thích Thanh Đạo (du học Tăng tại Thái Lan) kể lại - vào Tết Nguyên đán cách đây vài năm, thầy Đạo có dịp về thăm gia đình sau nhiều năm tu học tại tu viện. "Khi đang dùng bữa cơm chay thân mật với gia đình thì bỗng xuất hiện một "sư thầy" đang mang trên người bộ đồ nâu, đầu cạo láng. Thầy thầy, một người trong gia đình không mấy vui khi bắt làm phiền và vì vì "vư" thầy" một lúc mua nhang nhang và xin tiền lì xì", thầy Thanh Đạo nhớ lại.

Khi về khách đó về đi, người thân quay sang thầy Đạo hỏi: "A, chùa có các khố đồ nên một người đi xin như vậy à?".

"Lúc ấy, tôi cảm thấy ngạc nhiên lòng và buồn vô cùng khi có những thành phần không tốt đã lại dùng "chiếc áo xuất sĩ" để trục lợi cá nhân, với mục đích phục vụ nhu cầu cá nhân những đã làm cho những người không nên nhìn cái nhìn của những người xung quanh, ngay cả với người thân tôi - có người xuất gia như tôi", thầy Thích Thanh Đạo chia sẻ.

Hay câu chuyện cũng có một Tăng sinh đang học tại Thái Lan là thầy Thích Chúc Tâm. "Khi còn là một Tăng sĩ trẻ tại Đà Lạt, được thầy bôn sư gởi lên Sài Gòn để theo học tại trường Phật học, trong những ngày đầu còn bỡ ngỡ nên tôi đã đón khách và khí hậu nóng gắt khó chịu, tôi và vài sư cùng phòng quyết định đi kiếm mua cây quạt. Sau một hồi tìm kiếm, chúng tôi dùng lại ở trường cũ tìm bán đồ đồ nên tôi, chủ tiệm lúc ấy đang ở trong nhà xem truyện hình, tôi với người bên ngoài - Chú tôi - nhớ ý để hỏi thăm giá cả", ĐĐ.Chúc Tâm kể.

Thầy Tâm hỏi người tiếp - người bán đồ nhìn ra với ánh mắt và thái độ không vui, kèm theo đó là câu chuyện tay bõ rờn "đi đi, đây không có gì cả, không mua gì cả" và họ với người tiếp tục xem truyện hình, không thèm để ý gì.

"Khi ấy, tôi không ngại, quay qua nhìn sư bôn mà khá ngạc nhiên với sự "phần hai" từ chủ tiệm như thế. Thầy sư bôn người quá nên bõ tôi đi sang tiệm khác, nhưng tôi muốn đính chính lại, nên gởi thêm lời nã - Chú ơi! Thầy muốn mua quạt - thì họ mới ra tiếp đón, tôi cũng như hàng giờ thích cho họ hiểu được một chút gì trong xã hội hiện nay mà chú đã nhủ họ nên bõ làm phiền rồi "ám nh" nghĩ ai trong hình tượng tu sĩ cũng chỉ để yên góp xây chùa hoặc bán nhang, thức chất là người đi "hành nghề".

